

Påven Franciscus herdabrev för fastetiden

”Genom att laglösheten tilltar kommer kärleken att kallna för de flesta” (Matt 24:12)

Kära bröder och systrar,

Åter närmar sig Herrens Påsk. För att förbereda oss för denna skänker den gudomliga försynen oss varje år fastetiden *”som en tid för omvändelse och bot”*, så att vi kan återvända till Herren av hela vårt hjärta **och** genom vårt sätt att leva.

Också i år vill jag med detta budskap hjälpa hela Kyrkan till ett liv i glädje och sanning under denna nådens tid. Därvid låter jag mig ledas av Jesu ord i Matteusevangeliet: *”Genom att laglösheten tilltar, kommer kärleken att kallna för de flesta”* (Matt 24:12).

Denna mening finner vi i Jesu tal om den yttersta tiden. Detta tal håller Jesus på Olivberget, just på den plats där hans lidande tar sin början. Jesus svarar på en fråga av lärjungarna och förutsäger stora prövningar. Han beskriver ett tillstånd som de troendes gemenskap skulle kunna hamna i: Med tanke på framtida plågsamma händelser kommer falska profeter att uppträda och vilseleda många, så att de riskerar att kärleken, som ju är grunden i evangeliet, kallnar i deras hjärtan.

De falska profeterna

Låt oss lyssna till detta bibelställe och försöka förstå, i vilken gestalt sådana profeter uppträder.

De är som *”ormtjusare”*, som utnyttjar mänskliga känslor för att göra människor till slavar och leda dem dit de vill. Hur många av Guds barn blir inte bländade av lockelsen att nå omedelbar njutning, något som förväxlas med lycka! Hur många män och kvinnor blir inte förledda av pengars bedrägliga sken, något som i verkligheten gör dem till slavar under profit och spekulationer. Hur många lever inte i föreställningen att de är sig själva nog och blir härigenom offer för ensamhet!

Andra falska profeter är *”charlatanerna”* dvs. bluffmakare som erbjuder enkla och snabba lösningar på lidandet vilka visar sig vara fullständigt ineffektiva. Hur många ungdomar blir inte erbjudna falska läkemedel i form av narkotiska preparat, ingår relationer i form av *”slit och släng”* eller erbjuds snabba men oärligt förtjänade pengar. Hur många är inte fångade i en virtuell värld där det tycks vara enklare och gå snabbare att ingå relationer som sedan visar sig vara totalt meningslösa. Dessa bedragare som inte har annat att erbjuda än värdelösa saker, fräntar härigenom människan det som är verkligt värdefullt: mänsklig värdighet, frihet och förmåga att älska. Lockelsen till fåfänglighet leder oss till att blåsa upp oss som påfåglar... för att sedan framstå som löjliga och skrattretande, något som sedan är svårt att ändra på. Det är inte underligt: Sedan urminnes tid förespeglar oss djävulen – *han som är lögnare och lögnens fader* (Joh. 8:44) – det onda som något gott och det falska som något sant för att förvirra människornas hjärtan. Var och en av oss är kallad att pröva och urskilja om man är utsatt för dessa falska profeter. Vi måste lära oss att inte leva på ytan utan lära känna det som lämnar goda och bestående spår i våra liv, därför att det härstammar från Gud och i sanning tjänar vårt väl.

Kalla hjärtan

I sin beskrivning av helvetet framställer Dante Alighieri djävulen sittande på en tron av is; han bor i iskylan som består av förkvävd kärlek. Låt oss därför ställas inför frågan: På vilket sätt kallnar kärleken i oss? Vilka är tecknen för att kärleken riskerar att kallna?

Det som får kärleken att kallna är framförallt girighet, "Kärleken till pengar är roten till allt ont" (1 Tim 6:10). Därav följer att man tar avstånd från Gud och inte söker tröst hos honom, i hans ord och hans sakrament, utan föredrar sin egen uppgivenhet. Allt detta leder till att bruka våld mot alla dem som vi uppfattar som ett hot mot våra "säkerheter": det ofödda livet, den sjuka, gamla människan, migranten, främlingen, men också medmänniskan som inte motsvarar våra förväntningar.

Även skapelsen är ett stilla vittne till denna kallnande kärlek: Jorden är förgiftad på grund av allt avfall som kastas, antingen på ett vårdslöst eller medvetet sätt. De förorenade haven får härbärgera resterna av många skeppsbrutna tvångsmigranter. Himlen, som i Guds plan lovprisar Hans härlighet, genomplöjs av maskiner, som slungar ner dödens verktyg.

Kärleken kallnar likaså i våra gemenskaper; i den apostoliska uppmaningen *Evangelii gaudium*, bemödade jag mig om att beskriva de tydligaste tecknen på bristande kärlek. Dessa är egoism och andlig tröghet, steril pessimism, frestelse att isolera sig och bedriva ständiga krig med varandra, samt den världsliga mentalitet som förleder oss att bara bry oss om det som är ytligt, vilket försvagar vår missionsiver.

Vad skall vi göra?

Om vi i vårt inre och runt omkring oss ser de just beskrivna tecknen, erbjuder oss Kyrkan, vår moder och läromästare, i denna fastetid förutom sanningens bittra medicin, ett ljuvt botemedel i form av bön, allmosor och fasta.

Om vi ägnar *bönen* mer tid, gör vi det möjligt för vårt hjärta att avslöja de tysta lögner som vi bedrar oss själva med, och då kan vi äntligen söka tröst hos Gud. Han är vår Fader och han vill, att vi skall leva ett sant och meningsfullt liv.

Genom att skänka pengar till nödlidande genom den s.k. *almosan* befrias vi från habegär vilket hjälper oss att se den andre som vår broder. Det jag äger tillhör aldrig bara mig. Hur önskar jag inte, att detta att ge allmosor skulle bli till en regelrätt livsstil hos var och en. Hur önskar jag inte att vi som kristna kunde följa apostlarnas exempel och dela våra ägodelar med varandra och betrakta det som ett uttryck för en levande gemenskap i kyrkan. Här påminner jag om den helige Paulus upprop, då han inbjuder församlingen i Korinth att göra en insamling till församlingen i Jerusalem: "*Det blir till er fördel*" (2 Kor 8:10). Detta gäller alldeles särskilt under fastetiden, då många organisationer startar insamlingar till förmån för kyrkor och människor i nöd. Men hur mycket önskar jag inte att vi också i våra dagliga möten kunde tänka på varje hjälpsökande broder och betrakta honom som en vädjan från den gudomliga försynen om vår hjälp. Varje gåva är ett tillfälle för oss att vara delaktiga i Guds omsorg om sina barn. Om han idag använder sig av mig för att hjälpa en broder eller syster, kommer han då inte i morgon ha omsorg om mig och mina behov, han som inte kan överträffas av någon i generositet?

Fastan slutligen, befriar oss från våldsgärningar, den avvärjar oss och ger oss ett viktigt tillfälle att växa i mognad. Å ena sidan delar vi så erfarenheten med dem som saknar det viktigaste och som lider hunger varje dag; å andra sidan är fastan ett uttryck för anden som hungrar efter godhet och törstar efter Guds liv. Fastan ruskar om oss och gör oss mer uppmärksamma på Gud och nästan; den förnyar vår vilja till lydnad för Gud, han som ensam kan stilla vår hunger.

Jag skulle vilja att min röst skulle nå utöver den katolska kyrkans gränser för att nå alla, män och kvinnor av god vilja, alla ni som är öppna för att lyssna till Gud. Om ni liksom vi är bedrövade över att ondskan tilltar i världen; om ni är bekymrade över den kyla som förlamar hjärtan och gärningar; om ni märker att detta att tillhöra en mänsklig familj inte längre tillmätts någon större vikt, förena er då med oss för att gemensamt anropa Gud, för att gemensamt fasta och gemensamt med oss ge, vad ni förmår för att hjälpa våra bröder och systrar i nöd.

Påskelden

Jag inbjuder framförallt Kyrkans lemningar att med iver gå in i fastetiden sporrade till allmosor, fasta och bön. Även om kärleken hos många riskerar att slockna, slocknar den aldrig i Guds hjärta. Han skänker oss alltid nya tillfällen för att vi åter skall kunna visa kärlek.

Ett nytt tillfälle därtill också detta år är initiativet "24 timmar för Herren", som inbjuder oss att fira försoningens sakrament i samband med den eukaristiska tillbedjan. I år kommer detta att äga rum fredag och lördag, den 9:e och 10:e mars, inspirerat av psalm 130:4 "Hos dig är ju förlåtelse". I varje stift kommer åtminstone en kyrka att vara öppen i 24 timmar och erbjuda möjlighet till sakramental tillbedjan.

På Påsknatten kommer vi åter att uppleva den suggestiva ritens med påskljuset: tänt av den "nya elden" fördrivar ljuset efterhand mörkret och upplyser den liturgiska församlingen. "Kristus är ärorikt uppstånden från de döda. Hans ljus fördrivar dunklet från människornas hjärtan", så att vi alla kan göra samma erfarenhet som Emmauslärjungarna: När vi hör Herrens ord och blir närda av det eukaristiska brödet, blir det åter möjligt för vårt hjärta att brinna i tro, hopp och kärlek.

Jag välsignar er av hela mitt hjärta och ber för er. Glöm inte att be för mig.

Från Vatikanen, den 1 november 2017

På alla helgons högtid

Franciscus